

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 160/2018-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. apríla 2018 o sťažnostiach Slovenskej asociácie producentov v audiovizii, Grösslingova 32, Bratislava, zastúpenej spoločnosťou AK MS, s. r. o., Galandova 3, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Miroslav Šimkovič, vedených pod sp. zn. Rvp 2201/2017, sp. zn. Rvp 390/2018 a sp. zn. Rvp 537/2018 vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na účinný prostriedok nápravy zaručeného čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15 Co 172/2017-94 z 20. septembra 2017, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14 Co 373/2017-153 z 12. decembra 2017 a jeho postupom v tomto konaní a uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Co 269/2017-71 z 19. decembra 2017 a jeho postupom v tomto konaní takto

r o z h o d o l :

Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2201/2017, sp. zn. Rvp 390/2018 a sp. zn. Rvp 537/2018 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2201/2017.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 28. novembra 2017, 26. februára 2018 a 15. marca 2018 doručené sťažnosti Slovenskej asociácie producentov v audiovizíii, Grösslingova 32, Bratislava (ďalej len „sťažovateľ“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný prostriedok nápravy zaručeného čl. 13 dohovoru uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd BB“) č. k. 15 Co 172/2017-94 z 20. septembra 2017 (Rvp 2201/2017), uznesením krajského súdu BB č. k. 14 Co 373/2017-153 z 12. decembra 2017 a jeho postupom v tomto konaní (Rvp 390/2018) a uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd BA“) č. k. 2 Co 269/2017-71 z 19. decembra 2017 a jeho postupom v tomto konaní (Rvp 537/2018).

2. Uvedené sťažnosti bola podľa Rozvrhu práce ústavného súdu na obdobie od 1. marca 2017 do 28. februára 2018 (ďalej len „rozvrh práce na rok 2017“) a podľa Rozvrhu práce ústavného súdu na obdobie od 1. marca 2018 do 28. februára 2019 (ďalej len „rozvrh práce na rok 2018“) pridelené sudcom tretieho senátu ústavného súdu.

3. Zo sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 2201/2017 vyplýva, že Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd BB“) uznesením č. k. 10 Ca 14/2017-39 zo 14. júna 2017 vyhovel návrhu sťažovateľa a nariadil voči žalovanému neodkladné opatrenie podľa § 342 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“). Na odvolanie žalovaného krajský súd BB uznesením č. k. 15 Co 172/2017-94 z 20. septembra 2017 prvostupňové uznesenie okresného súdu BB zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

4. Zo sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 390/2018 vyplýva, že okresný súd BB uznesením č. k. 16 Ca 13/2017-35 z 24. mája 2017 zamietol návrh sťažovateľa

na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 342 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Na odvolanie sťažovateľa krajský súd BB uznesením č. k. 14 Co 252/2017-48 z 25. júla 2017 prvostupňové uznesenie okresného súdu BB zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne okresný súd BB uznesením č. k. 16 Ca 13/2017-54 z 26. septembra 2017 sťažovateľov návrh na nariadenie predbežného opatrenia znovu zamietol. Na odvolanie sťažovateľa krajský súd BB uznesením č. k. 14 Co 373/2017-153 z 12. decembra 2017 prvostupňové uznesenie okresného súdu BB potvrdil.

5. Zo sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 537/2018 vyplýva, že Okresný súd Bratislava I (ďalej len „okresný súd BA I“) uznesením č. k. 17 Ca 6/2017-33 z 19. júna 2017 zamietol návrh sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 342 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Na odvolanie sťažovateľa krajský súd BA uznesením č. k. 2 Co 269/2017-71 z 19. decembra 2017 prvostupňové uznesenie okresného súdu BA I potvrdil.

6. Sťažovateľ *„podľa § 169 ods. 4 písm. b) AZ je... ako organizácia kolektívnej správy práv zo zákona povinná vymáhať nároky v mene nositeľov práv. Návrh na neodkladné opatrenie bol teda zákonnou povinnosťou sťažovateľa a opatrením, ktoré neodkladne malo riešiť neplnenie povinností žalovaného upravené v § 165 ods. 10 AZ pri jeho súčasnej prevádzke káblovej retransmisie bez uzavretia licenčnej zmluvy a bez preukázania zákonných povinností, najmä § 165 ods. 9 AZ.“*

7. Sťažovateľ zdôrazňuje, že preňho je *„neodkladné opatrenie podľa § 342 ods. 1 CSP... jediný... nástroj na zabezpečenie porušovanej povinnosti žalovaného podľa § 165 ods. 9 z niektorej z foriem peňažnej zábezpeky podľa § 165 ods. 8 až 10 AZ...“*.

8. Sťažovateľ je toho názoru, že v konaní o nariadení neodkladných opatrení *„osvedčil,... používanie predmetov autorskoprávnej ochrany zo strany žalovaného... bez uhradenia zákonných nárokov subjektom, ku ktorým sťažovateľ vykonáva povinnú kolektívnu správu práv,...“*. Zároveň je presvedčený, že osvedčil i porušenie povinností, ktoré žalovanému plynú z § 165 ods. 8 až 10 zákona č. 185/2015 Z. z. Autorský zákon.

9. Postupy i rozhodnutia krajských súdov neboli podľa sťažovateľa v súlade „s platnými a účinnými právnymi predpismi, pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi CSP“, resp. „tak, ako to ukladal odvolaciemu súdu čl. 16 ods. 1 CSP.“. Sťažovateľ namieta i „postup a nesprávny (nezákonný) výklad osobitného procesného ustanovenia pre vydanie neodkladných opatrení v oblasti práv duševného vlastníctva zo strany odvolacieho súdu, ktorý nevychádzal z chápania tohto nového procesného inštitútu, ktorý má logicky a dôvodne svoje procesné a hmotnoprávne špecifiká,...“. Napokon podľa sťažovateľa „odvolací súd bez toho, aby mal ujasnené základné právne otázky kolektívnej správy práv podľa AZ úplne odignoroval... osvedčenie oprávnenia na výkon kolektívnej správy práv k predmetu ochrany zo strany kolektívneho správcu práv (sťažovateľa) vyplývajúce z § 148 AZ“.

10. V petitoch všetkých troch podaných sťažností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal nálezy, v ktorých vysloví porušenie jeho označeného základného práva a práv zaručených dohovorom napadnutými uzneseniami krajských súdov a ich postupmi uvedenými v záhlaví tohto rozhodnutia, zruší tieto uznesenia, veci vráti krajským súdom na ďalšie konanie a prizná mu náhradu trov konania.

II.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

9. Podľa § 31a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon

neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku.

13. Podľa § 166 ods. 1 prvej vety Civilného sporového poriadku v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán.

14. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

15. Zo spisov ústavného súdu sp. zn. Rvp 2201/2017, sp. zn. Rvp 390/2018 a sp. zn. Rvp 537/2018 vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie identických práv (s výnimkou veci Rvp 2201/2017, kde napáda i porušenie práva podľa čl. 13 dohovoru) napadnutými uzneseniami krajských súdov, ako aj ich postupmi v konaniach, ktoré vydaniu týchto uznesení predchádzali. Sťažovateľ vyjadruje s napadnutými odvolacími uzneseniami svoj nesúhlas, pričom v okolnostiach posudzovaných vecí ide o uznesenia završujúce konania iniciované sťažovateľom ako žalobcom proti žalovaným, ktorí podľa názoru sťažovateľa porušujú zákonné povinnosti pri prevádzke káblovej retransmisie. Zároveň sa tieto konania vyznačujú identickým hmotnoprávnym (ochrana práv duševného vlastníctva) i procesnoprávnym (neodkladné opatrenie podľa § 342 ods. 1 Civilného sporového poriadku) rámcom. V sťažnostiach je ako porušovateľ označený zakaždým iný krajský súd, vo všetkých troch veciach však ide o rozhodnutia a postupy krajských súdov ako súdov rozhodujúcich o odvolaniach proti prvostupňovým uzneseniam, ktorými okresné sudy rozhodovali o návrhu sťažovateľa podľa § 342 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Sťažovateľ má v doručených sťažnostiach toho istého splnomocneného zástupcu, ktorý koncipoval všetky tri sťažnosti doručené ústavnému súdu. Navyše sťažnosti sú po formálnej aj obsahovej stránke v podstatných častiach identické.

16. Podľa čl. II ods. 10 rozvrhu práce na rok 2018 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí, ktoré boli pridelené členom

rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov... O spojení ostatných vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré spolu skutkovo súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov, rozhoduje príslušný senát ústavného súdu určený podľa bodu 5, a to na návrh sudcu spravodajcu vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne senát inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr.

17. Uvedené sťažnosti toho istého sťažovateľa spolu skutkovo úzko súvisia a sú v podstatnej právnej argumentácii obsahovo totožné, pričom smerujú proti rozhodnutiam odvolacích súdov v konaniach podľa § 342 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Ústavný súd preto v záujme hospodárnosti konania podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku rozhodol, že veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2201/2017, sp. zn. Rvp 390/2018 a sp. zn. Rvp 537/2018 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2201/2017.

18. Tieto skutočnosti boli podkladom na záver ústavného súdu obsiahnutý vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2018